

**Pastorală la Nașterea Domnului
a Sanctității Sale KIRIL, Patriarhul Moscovei și al Întregii Rusii**

**Arhipăstorilor, păstorilor, cinului monahal și tuturor dreptmăriturilor
credincioși ai Bisericii Ortodoxe Ruse**

**Preasfințiți arhipăstori, cinstiți slujitori și nevoitori, iubiți întru Hristos frați și
surori!**

Dați-ne voie să vă salutăm în această luminoasă și plină de bucurii sărbătoare a Nașterii după trup a Domnului Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. În această noapte senină ne adunăm în sfintele rugăciuni, reactualizând cântarea îngerească de preamărire, prin care se vestește: „Nu vă temeți. Căci, iată, vă binevestesc vouă bucurie mare, care va fi pentru tot poporul. Că vi S-a născut azi Mântuitor, Care este Hristos Domnul, în cetatea lui David” (Luca 2, 10-11).

Omenirea, care s-a dezis de Dumnezeu prin căderea în păcat, redobândește șansa de a se uni cu Creatorul și Chivernisitorul ei. Venirea în lume a Fiului lui Dumnezeu este o vie mărturie a umilinței Sale, capabile să accepte chinuitoarea și rușinoasa „moarte, și încă moarte pe cruce” (Filipeni 2, 8). Domnul Se naște cu trup din dragostea Sa față de oameni și pentru a ajuta fiecare om să dobândească plinătatea existenței, doar dacă dorește să-I asculte îndemnul.

Tocmai din acest motiv, prin această sărbătoare punem nădejde în ajutorul de Sus în cele mai dificile împrejurări ale vieții. Dumnezeu, Care nu și-a părăsit creația, deschizându-i calea spre veșnicie, ni se înfățișează prin Pruncul Hristos – un copil neajutorat, având nevoie de atenție și îngrijire.

Trebuie să păstrăm în inimile noastre această amprentă biblică. Amintindu-ne de Pruncul-Dumnezeu pus în iesle, dobândim credință fermă și nădejde de neclintit în Providența lui Dumnezeu, capabilă să-l conducă spre bine pe fiecare om. Chiar dacă pierdem orice sprijin în viață, totul ne pare șubred și instabil, trebuie să conștientizăm clar că Domnul, prin grația Sa divină, poate schimba boala, suferința și sărăcia lumii acesteia în bunătate, bucurie și belșug duhovnicesc.

De sărbătoarea venirii Mântuitorului, credincioșii se îndreaptă cu gândul către leagănul creștinătății - Țara Sfântă, care s-a învrednicit a fi locul nașterii, viețuirii și slujirii pământești a Domnului. Astăzi, creștinii din țările unde au avut loc evenimentele istoriei Sfinte, trăiesc vremuri grele, ciocnindu-se cu noi amenințări la adresa existenței tradiției duhovnicești multisekulare. Astfel, în luminoasele zile ale Nașterii, să înălțăm cu osârdie rugăciuni pentru frații noștri întru credință, păstrătorii unor sfințenii neprețuite, moștenitori ai învățaturii creștine primare.

„Și dacă un mădular suferă, toate mădularele suferă împreună; și dacă un mădular este cinstit, toate mădularele se bucură împreună” (I Corinteni 12, 26). Aceste cuvinte ale apostolului se referă nu doar la membrii unei singure parohii sau a unei singure comunități bisericești. Ele cuprind, desigur, pe toți copiii Unei, Sfintei, Sobornicești și Apostolicești Biserici, Bisericii Ortodoxe, răspândită în toată lumea. Unitatea ei nu constă doar în credința formulată de Sfinții Părinți și în comuniunea prin Sfintele Taine, ci și în compasiune întru greutate, slujirea jertfelnică unul pentru altul, întru rugăciune comună.

Anul ce a trecut a fost unul dificil pentru mai multe țări și popoare, inclusiv și pentru cele care se află în spațiul Rusiei istorice: nu puține au fost evenimentele tragice și cataclismele care au devenit încercări pentru credința și tăria noastră.

Astăzi însă, cele mai mari încercări au loc nu în domeniul material, ci în cel duhovnicesc. Pericolele de ordin fizic aduc vătămări bunăstării și confortului trupesc. Cu toate că acestea complică partea materială a vieții, ele nu pot aduce o deteriorare considerabilă vieții duhovnicești. Dar anume dimensiunea duhovnicească este predispusă celei mai mari provocări în societatea contemporană. Această provocare este îndreptată spre distrugerea sentimentelor morale, sădite de Dumnezeu în sufletele noastre. Astăzi sunt dintre acei care se străduiesc să convingă omul de faptul că el și numai el este etalonul de măsurare a adevărului, că fiecare are adevărul său și fiecare determină singur ce este binele și ce este răul. Ei vor să înlocuiască Adevărul Dumnezeiesc, deci și deosebirea dintre bine și rău determinat de acest Adevăr, cu indiferența și libertinajul moral, care distrug sufletele oamenilor, lipsindu-i de viața veșnică.

Dacă dezastrele naturale și operațiunile militare transformă în ruine orânduirea vizibilă a lumii, atunci relativitatea morală distruge conștiința omului, transformându-l într-un invalid spiritual, distorsionează legile Dumnezeiești și tulbură legătura dintre creație și Creator.

Pentru a face față acestui pericol, în primul rând, trebuie să cerem ajutorul Preasfintei Fecioare și sfinților lui Dumnezeu, or anume ei mijlocind la Prestolul Domnului Sfânt și Adevărat, cinstit prin chipul nou-născutului Prunc, cer pentru noi puteri spre a putea lupta cu păcatul, pentru a rezista „împotriva stăpânilor în tunică acestui veac, împotriva duhurilor răutății, care sunt în văzduh” (Efeseni 6, 12). Trebuie să învățăm să descoperim amăgirile și mirajele bunăstării pământești în patimile noastre, în pornirile meschine, în ispitele publicității, în textele de divertisment și cele politice. Trebuie să luăm aminte totdeauna la vocea conștiinței noastre, care ne preîntâmpină asupra pericolului păcatului, să știm să coordonăm lucrările noastre cu poruncile Evangheliei.

Acum, ca și întotdeauna, fiecare creștin este chemat să susțină zilnic cu faptele sale valorile unui mod de viață corect, să reziste conștient în fața relativismului moral și cultului profitului rapid. Avem în jurul nostru o mulțime de oameni neputincioși, bolnavi și singuratici. Nu sunt puțini nici cei care din cauza greutăților economice și-au părăsit țara în căutarea unui venit și acum au nevoie de susținere, nimerind într-un mediu neprietenos. În desfășurarea lucrărilor sociale, misionare și activităților bisericești publice trebuie să participe fiecare păstor și mirean, după cuvintele Sfântului Inokentie de Herson: „Doar în lumina lui Hristos poți să-l vezi pe Dumnezeu, pe sine și întreaga lume în adevărata înfățișare, doar luând aminte la Descoperirea cerească poți găsi calea ce duce către viața veșnică”.

Trebuie să împărtășim căldura și bucuria sărbătorii cu cei care caută alinarea în Hristos. Fiecare dintre noi poate aduce lumina stelei de la Betleem atât celui apropiat, cât și celui îndepărtat – colegilor, prietenilor, rudelor, vecinilor.

În anul ce a trecut, colaborând cu autoritățile de stat, cu organizațiile obștești, cu reprezentanții cercurilor de afaceri, am reușit să pornim multe inițiative care pot uni oamenii și pot contribui la renașterea adevăratelor valori care stau la baza vieții sociale.

Un impuls pentru dezvoltarea unei asemenea colaborări, dar și o mărturie prețioasă a unității Bisericii noastre, le-au constituit călătoriile pe care le-am săvârșit în Rusia, Ucraina și Moldova. Aceste vizite au contribuit la îmbogățirea experienței noastre duhovnicești și la sporirea comunicării cu poporul binecredincios, lucruri care sperăm că și-au adus aportul la întărirea legăturilor duhovnicești.

La serviciile divine desfășurate cu participarea unui număr foarte mare de oameni, puterea credinței și a rugăciunii au constituit un tablou aparte, care de fapt determină frumusețea Ortodoxei, frumusețea și forța “unității Duhului, întru legătura păcii” (Efeseni 4, 3).

Felicitându-vă pe toți cu ocazia Nașterii Domnului și a Noului An, vă urăm statornicie și bucurie întru Dumnezeu, care S-a născut cu trup pentru ca „să ne facem, după nădejde, moștenitorii vieții celei veșnice” (Tit 3, 7).

„Iar Dumnezeuul nădejdiei să vă umple pe voi de toată bucuria și pacea în credință, ca să prisosească nădejdea voastră, prin puterea Duhului Sfânt” (Romani 15, 13). Amin.

**KIRIL,
PATRIARHUL MOSCOVEI ȘI AL ÎNTREGII RUSII**

**Nașterea Domnului,
2011/2012
or. Moscova**